

[Einer Jensen.]

er nu 875 Kr. En af Lejerne har selv for faa Aar siden ofret 600 Kr. paa Istandsættelse af sin Lejlighed, og den trænger altsaa ikke til Istandsættelse. Men det vedkommer ikke Ejerne. Det kender de ikke noget til, det er ikke sket i deres Tid. Hvis man ikke ønsker Reparation af Lejligheden, er der ikke noget at gøre ved det, men Lejen skal være 1 000 Kr. for den paagældende Lejlighed. Dette Eksempel viser ogsaa, at Lejerne i meget vidt Omfang maa istandsætte de Lejligheder, de flytter ind i. Dette forekommer mig urimeligt, og jeg takker derfor ogsaa Ministeren for Bestemmelsen i § 9 om, at Ejeren er pligtig at holde Lejligheden i Stand, og at den ved nyt Lejemaal skal afleveres i ordentlig vedligeholdt Stand.

Vi drøftede i Gaar Boligspørgsmaalet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Enhver, der følger med, vil have erfaret, at Frederiksberg Kommunes Beboere er underkastet saadanne Vilkaar, at skal de have en billig Lejlighed, kan de ikke faa den paa Frederiksberg, saa maa de søge andre Steder hen. At der vil ske meget store Lejestigninger, kan der ikke være Tvivl om, det foreligger der allerede Beviser nok for.

Der foreligger en Skrivelse fra Frederiksberg Kommunes økonomiske Direktør, hvori Direktøren skriver følgende om Opsigelsesspørgsmaalet:

„... Hvis der ikke kommer en ny Huslejelov, naar den nuværende Lov udløber, maa det forventes, at et ret stort Antal Familier med Børn vil blive opsagt til Oktober Flyttedag 1934...“

Altsaa, Frederiksberg Kommunes økonomiske Direktør er ikke i Tvivl om, at hvis Huslejeloven ikke forlænges, vil et meget stort Antal Familier med Børn blive boligløse til Oktober Flyttedag. Og da Kommunen er i den Situation, at den ikke har Lejligheder, som den kan stille til Raadighed for disse Mennesker, maa de naturligvis indkvarteres under de Vilkaar, som den konservative Frederiksberg Kommune byder dem. Ogsaa af den Grund er det urimeligt ikke at forlænge Huslejeloven. Den nuværende Huslejelov har jo ogsaa efter min Formening budt Ejerne gode Vilkaar, de har faaet passende Lejer for deres Lejligheder, og som Tiderne er nu, er der ingen Grund til, at Ejerne skal kunne udnytte den Situation, at der er Mangel paa mindre Lejligheder, til at foretage væsentlige Huslejerforhøjelser.

Ærede Medlemmer har maaske paa deres Pladser fundet en Skrivelse fra de københavnske Handelsforeningers Fælles-

repræsentation. Fællesrepræsentationen for Handelsforeninger i København omfatter jo alle handlende, ogsaa det meget store Antal smaa handlende, der er her i Byen. Fællesrepræsentationen skriver følgende:

„... Forudsætningen for den nugældende Huslejelovs Bestemmelser var, at Forholdene omkring 1935 forventedes at være blevet nogenlunde normale. At Forholdene imidlertid nu, da Loven nærmer sig sit Udløb, ikke har trukket sig i Lave og bestemt ikke kan siges at være normale, behøver vel næppe at paapeges...“ — Saa siger man videre:

„... Detailhandlerstanden i København har i de sidste Aar ført en fortvivlet Kamp for at kunne holde Omsætningen...“ Og endelig hedder det, at selv en ringe Forhøjelse af Huslejen vil virke ganske ødelæggende. Jeg synes, at Fællesrepræsentationen, der jo repræsenterer et meget stort Antal handlende, her meget tydeligt har givet Udtryk for Nødvendigheden af, at vi fortsætter med den bestaaende Huslejelov.

De Bemærkninger, jeg har gjort vedrørende Lejestigningen og vedrørende Opsigelsesproblemerne, synes jeg tilstrækkeligt viser Nødvendigheden af at opretholde Huslejelovgivning. Den forventede Lejestigning, man har opgjort i Statistisk Kontor, paa ca. 5 Mill. Kr. aarlig, vil jo utvivlsomt falde meget uensartet. Det er dog, kan jeg sige, heldigvis saaledes, at der findes adskillige Grundejere, der ikke vil udnytte den foreliggende Situation, jeg kan maaske sige, de fleste af dem vil ikke udnytte Situationen. Derfor rammer naturligvis Loven navnlig dem, der ønsker at udnytte den Situation, vi befinder os i. Jeg forstaaer derfor ikke, at man fra Grundejerforeningens Side saa stærkt gaar imod en Huslejelov, thi den yder jo dog kun en nødvendig Beskyttelse mod de Ejere, der søger at udnytte den Situation vi befinder os i, det vil altsaa sige, at den beskytter mod de daarlige Grundejere. Det kan ikke være Grundejerforeningernes Op-gave at være Forsvarer for disse; jeg synes, at Grundejerforeningerne skulde erkende Situationen, som den er: der er Mangel paa mindre, billige Lejligheder, og hvis vi ingen Huslejelov har, er der Mulighed for, at de, der ønsker det, kan udnytte denne Situation til en meget urimelig Stigning i Huslejen. Jeg vil meget henstille til Grundejerforeningerne at vise fornøden Forstaaelse. Grundejerforeningerne har jo ofte paastaet, at Situationen ikke vilde blive udnyttet, hvis Loven ophørte; jeg synes, at de Eksempler, jeg har nævnt, tilstrækkeligt viser, at visse Grundejere